

Оскільки корпус складався з невеликої кількості статей і ключових слів, то отримані результати можуть тільки використовуватися як база для подальшого вивчення проблеми; тому наступні дослідження передбачають в першу чергу укладання значного за обсягом корпусу наукометричних статей для отримання значущих результатів, залучення дискурс аналізу разом з корпусним аналізом для інтерпретування отриманих результатів.

Список використаних джерел:

1. Маслова Т. Б. Типологія наукового дискурсу в сучасній мовознавчій парадигмі. *Англістика та американістика*. 2013. Вип. 10. С. 39-43.
2. Sketch Engine. URL: <https://www.sketchengine.eu/>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-272-5-25>

Досенко А. К.,

*кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент,
доцент кафедри слов'янської філології та журналістики
Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

Умеров М.С.

*студент 2 курсу магістратури
Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

ПРОТИДІЯ КРИМСЬКОТАТАРСЬКИХ МЕДІА В ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ: ФОРМИ ТА МЕТОДИ (ATR, UA:КРИМ)

На території Російської Федерації мільйони людей підтримують збройну агресію проти України. До цього, у 2014 році ті самі громадяни РФ підтримали незаконну окупацію українського півострова та ведення війни ще в двох областях України. Це стало реальним та в деякому сенсі “прийнятним” для них через довгострокову пропаганду та викривлення історії, яке формувало світобачення росіян.

Актуальність досліджуваної теми полягає у недостатньому вивченні питання та нових тенденцій в світі медіа, які одна сторона дослідження використовує, а інша через брак ресурсів(матеріальних та людських) не може собі дозволити. Серед тих науковців, хто вивчав тему

Кримськотатарських медіа варто назвати : Яблуновська Н.В. та Юксель Г.З.

Метою наукової розвідки є дослідження існування кримськотатарських медіа у часи інформаційної війни у XXI столітті.

Медіа відігравали та продовжують відігравати важливу роль в транспортуванні сенсів, ідеологій та світовідчуття. Сучасний громадянин отримує інформацію через різні канали комунікаторів. В кожній країні інформатори – посередники можуть бути різними або в різній формі популярні серед громадян. Наприклад, в Україні суспільство поділяється на тих, хто довіряє телебаченню, радіо та тих, хто отримує інформацію за допомогою соціальних мереж. У випадку з Росією домінує телебачення, а у випадку з Туреччиною, наприклад, домінує класичний трансформатор, такий як газета. Незважаючи на комунікаторів, важливим залишаються сенси, які доносяться з них.

За останні десятиріччя, в епоху цифрової культури, вплив ЗМІ на суспільство помітно виріс, а негативні та позитивні сторони впливу на масову аудиторію цікавлять безліч країн. Важливо розуміти, що засоби масової комунікації виконують три основні функції: інформаційно новинну, розважальну та освітню. Проте метою ЗМІ в суспільстві є забезпечення просування новин, інформації в маси, через що нашу епоху називають «Інформаційним століттям». З появою інтернету, телебачення і радіо світ переповнюється інформацією. Інформація стала не тільки привілеєм меншості, а побутовим та необхідним змістом широкої аудиторії. Таким чином, актуальність даної теми очевидна, змінилась комунікація, у якій з'явилися нові засоби, а відповідно, й цілі. Масова комунікація, або іншими словами – ЗМІ стала транслятором всієї інформації суспільства, засоби ж масової інформації – найважливішим і одним з головних політичних інструментів держави. Засоби масової інформації, або мас-медіа, дуже швидко перетворюються в реальну владу в політичній, соціальній та духовній сферах. Володіючи специфічними можливостями впливу, мас-медіа впливають на громадську думку і особистий світогляд, а в силу своєї загальності і всеосяжності здатні формувати вигляд кожного нового покоління. Останні десятиліття однією з найважливіших проблем формування особистості є проблема формування її ідентичності. Однією із значущих характеристик сучасного суспільства є розширення технологічних можливостей і сфери впливу засобів масової комунікації. Впровадження інформаційних технологій в сучасному постіндустріальному суспільстві викликало широкий інтерес до місця і ролі ЗМІ у формуванні громадської думки як на рівні спільноти, групи, так і на рівні особистості. Деякі вчені називають сьогодення «епохою

медіакратії», влади засобів масової інформації. Інформаційною революцією ЗМІ перетворені на віртуальну «четверту» гілку влади, вплив якої на суспільство та особистість часто виявляється непомірно більшим, ніж вплив інших соціальних інститутів. Влада ЗМІ поширюється практично на всі сфери суспільства в більшій чи меншій мірі.

У цьому інформаційному вимірі, важливим залишається поняття пропаганди. Воно з'явилося набагато раніше, ніж саме слово дійшло до нас. Одним з найбільш ранніх зразків пропаганди вирішено вважати Закони Хаммурапі, проте його зміст спрямований на захист заможних за рахунок незаможного населення. Російська Федерація володіє інструментами пропаганди та створює адженду в своїй країні, програмує завтрашній день та створює традиції.

Ця публікація актуалізує наявні проблеми в питанні роботи ЗМІ кримли, а також проблеми роботи державної політики України в інформаційній сфері до тимчасової окупації Автономної Республіки Крим та м. Севастополь та під час тимчасової окупації півострова. Низький рівень інформаційної реінтеграції Автономної Республіки Крим та м. Севастополь зумовлений слабкою взаємодією із медійними майданчиками титульної нації Кримського півострова з початку української незалежності. Робота містить огляд роботи кримсько-татарських медіа до 2014 року, аналіз їх існування та перспективи існування, пропагандистську роботу Російської Федерації в Криму до 2014 та після цього, а також державну політику щодо підтримки медіа кримли. Підсумовуючи, цей матеріал – одночасно є аналізом сьогодення медійного поля тимчасово окупованої території та може стати дорожньою картою подальших дій.

До числа найважливіших завдань та цілей державної політики будь-якої країни належить забезпечення національної єдності та на ряду з іншими сферами, формування та реалізація політики в інформаційній сфері. Це необхідно задля зростання та зміцнення довіри та гарантування прав та законних інтересів громадян як під час мирного існування країни, так і, особливо, під час тимчасової окупації територій та гібридної війни. З метою вивчення рівня громадянської позиції на території Автономної Республіки Крим та місті Севастополь та того, як і що саме формувало громадянську позицію на півострові, нами був проведений глибинний аналіз, який складався з розбору державної інформаційної політики України на півострові, пропаганди Росії в Криму, роботи та контентного наповнення кримськотатарських медіа майданчиків до моменту початку агресії з боку Російської Федерації, в момент спроби окупації та під час тимчасової окупації. Результати цього аналізу дозволили виокремити як характерну для багатьох регіонів країни відсутність продержавної інформаційної політики так

і довгострокову роботу Росії по ментальному привласненні території іншої країни. Всі кроки по інформаційній реінтеграції Автономної Республіки Крим та м. Севастополь описані і в схваленій Кабінетом міністрів України Стратегії(2018 – 2022) [3], проте не можна сказати навіть про половину їх виконання.

Аналіз роботи державного сектора України також показав недостатність фінансування політики реінтеграції тимчасово окупованого Кримського півострова. Нами виявлені систематичні та довгострокові кампанії по фінансуванню проросійської компанії в культурному секторі Криму [2], що так само продовжуються і в більших обсягах після окупації української території [1]. Ми можемо припустити, що дані особливості можуть бути проблемою правоприємництва Радянської пропагандистської машини в сучасній Росії та формування нової політики незалежної Української держави.

Список використаних джерел:

1. Розвиток ЗМІ в Криму. Міністерство цифрового розвитку, зв'язків та масових комунікацій Російської Федерації. URL: <https://digital.gov.ru/ru/activity/directions/546/>
2. Сайт Російський культурний центр. URL: <http://www.ruscultura.info/?id=about>
3. Стратегія інформаційної реінтеграції Автономної Республіки Крим та м. Севастополя. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1100-2018-%D1%80#Text>